

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

มอบ ๑,๐๓๐ กิโลเป็นอย่างน้อย

วันพรุ่งนี้ท่านทุยจะพาคณะศรัทธามาที่วันนี้วันที่ ๒๕ ตอนบ่ายเราด้อม ๆ ไปวัดศรีเมือง ไปกราบศพท่านเจ้าคุณธรรมฯ จะหาโอกาสไปเวลาว่าง ๆ เราก็ว่าเราฉลาดด้อม ๆ ไปที่ไหนไปคนเต็มศาลา หมดท่าเลย ไปกราบท่าน นั่งไม่ถึง ๑๐ นาทีมาเลย ไปตอนบ่าย ๆ คิดว่าจะไม่มีคน ตอนเช้า ตอนเย็น มันเป็นวันมีคน เป็นวันของคน ตอนเย็นมาก็สวดพระอภิธรรม ตอนเช้าก็เกี่ยวกับเรื่องอาหารการขบฉันเลี้ยงพระอะไร ๆ เราคิดว่ากลางวันจะเป็นเวลาว่าง ๆ ด้อมไปกลางวัน เขาด้อมไปก่อนเราแล้ว หมดท่าวะ เราไม่คุยกับใครละ เข้าไปกราบศพจากนั้นก็มานั่ง พระก็รุ่มมา ถามพระไม่กี่ประโยคลงมาเลย พอตีมานี้ท่านทุยกับท่านอินทร์ก็เข้ามาพอดี

เราไปอยู่นู้นก็ไม่นาน ทั้งไปทั้งกลับพอดีสองชั่วโมง ไปก็ ๕๐ กว่านาที ขากลับมาก็เหมือนกัน เราก็คุยบ้างเล็กน้อยดูเหมือนจะ ๑๐ นาที รวมแล้ว ๒ ชั่วโมงเราดูนาฬิกา เข้าไปถึงหนองคาย ๕๐ นาที กว่าที่จะเข้าถึงวัดก็เลยไป เอ้ วันนี้เขาไปทอดกฐินที่นาแก้วใช้ไหม ได้ยินว่าอย่างนั้นนะ เขามาถามเรื่องการทำงานเกี่ยวกับการจะใช้เขาอะไรว่า วันพรุ่งนี้มีงานไหม เราก็บอกไม่มีงานอะไร ถ้าไม่มีเขาจะไปนาแก้ว ดูเหมือนวันพรุ่งนี้จะทอดทำ คงไม่ใช่ทอดวันนี้ วันนี้เขาไป อาจจะทอดวันพรุ่งนี้ ค้างคืนนั้นคืนหนึ่งทำ นาแก้วนี่ไกลนะ

อย่างนั้นละเมื่อรับที่ไหนแล้วก็ต้องเป็นภาระ นาแก้วเขาก็ถวายเป็นเรา เราก็พิจารณาดูสถานที่เหมาะสมมากที่สุด แต่วัดที่บำเพ็ญสมณธรรมแถวนั้นบอกได้เลยว่าไม่มี เราก็เลยรับ รับแล้วก็นั่นละเห็นไหมละ ให้พระไปอยู่ ตาหมูไปอยู่ ตาหมูไม่มาจนปานนี้ละ ท่านก็ทนทานดี ท่านดีก็ไปอยู่ด้วยกัน ท่านดีก็เก่งนะ ชอบในป่าในเขา ท่านดีก็ชาวสหรัฐ ท่านชอบในป่าในเขาตลอดมา เวลานี้ก็ดูเหมือนอยู่กับตาหมูละท่า

เราอยากให้เห็น้องทั้งหลายเอาความดีเข้ารบกับความชั่วบ้าง ความดีคือธรรม ความชั่วคือกิเลส เราอยากให้เห็นเข้ารบ เข้าตีกันในตัวของเราเอง แต่ละคน ๆ ให้มีการรบ การรับ การต่อสู้กันบ้าง อย่ามีแต่หมอบราบ ๆ กิเลสเอาสัตว์โลกนี้หมอบราบ ไปที่ไหนผลแห่งความหมอบราบคือกองทุกข์ บ่นกันอื้อทั่วโลกดินแดน นี่เป็นผลของกิเลสทั้งนั้น ไม่มีใครพูดถึงเลย ถ้าพูดถึงเรื่องธรรม เรื่องมรรคเรื่องผลเท่านั้นเท่านั้นอีกทีก็ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็เรียกว่ามันมีแต่หมาเต็มโลก เราอยากว่างั้นนะ ไม่มีมนุษย์ ถ้ามีมนุษย์ก็ต้องรู้ของดีของชั่ว

กิเลสเหยียบหัวมันอยู่ตั้งที่กัปกัลป์มา ไม่มีใครเห่าว้อก ๆ แวก ๆ ว่ากิเลสนี้ร้าย กาจ หรือกิเลสนี้ดู ไม่เห็นใครว่า กิเลสนี้หยาบ กิเลสนี้น่าหัวเราะ ว่างั้นไม่เห็นมีนะ แต่เรื่องธรรมเกิดขึ้นพูดขึ้นเล็ก ๆ น้อย ๆ หว่าไอ้ว่าอวด นี่เท่ากันทั่วโลก โลกจึงไม่มีธรรม เมื่อโลกไม่มีธรรมแล้วมันก็มีแต่กิเลส กิเลสสร้างทุกข์อย่างเดียว ความเพลิดเพลินเป็นเหยื่อล่อ ๆ ตัวจริงมีแต่กองทุกข์ นี่เห็นเป็นอย่างงั้นนะ เรายี่พูดจริง ๆ เราสลดสังเวช เรากี่ไม่เคยเป็นในหัวใจแต่ก่อน ทำไมมันพูดออกมาได้ ใจดวงเดียวนี้เวลามันมีตก็ใจดวงนี้ เวลามันแจ้งออกมาก็ใจดวงนี้

เหมือนกลางคืนเป็นอย่างหนึ่งในตาเราอันเดียวกัน กลางวันก็เป็นอย่างนี้ กลางคืนเป็นอย่างหนึ่ง จิตใจไม่มีมีตมีแจ้ง มีตก็คือกิเลสปิดบัง ไปไหนชนไปตะ ชนตะไปเลย มันจึงมีแต่กองทุกข์ หัวแตกไปเรื่อย ๆ ไม่มีใครพูดถึงเรื่องโทษของกิเลสเลย ทั้งโลกนี้พอใจกันทั้งนั้น ฟังซิ ทั้งโลกนี้มีใครตำหนิกิเลสไม่เห็นมี ก็มีแต่ศาสดาองค์เอกตำหนิ ก่อนที่จะตำหนิก็คือว่าโลกวิทู ได้รู้แจ้งโทษของกิเลสอย่างประจักษ์พระทัย รู้แจ้งในธรรมที่เลิศเลอประจักษ์พระทัยในขณะเดียวกัน แล้วนำธรรมนี้เป็นน้ำดับไฟ ไฟคือกิเลส น้ำดับไฟสอนโลก เวลามาสอนโลก โลกก็ไม่อยากรับ

ยี่งนับวันหนานะ พูดถึงเรื่องบุญเรื่องกุศล เรื่องมรรคผลนิพพานนี้ จะไม่มีใครฟังแล้วนะ ทั้ง ๆ ที่เป็นธรรมชาติที่เลิศเลอ ถูกมูตรถูกคูดปกคลุมไว้หมดเลยไม่ให้เห็น ให้มีแต่มูตรแต่คูดออกประดับร้าน อันนั้นก็ดี อันนั้นก็สวย มูตรคูดก็สวยหมดเลย ถ้าเป็นเรื่องมูตรคูดส้วมถ่านแล้วสวยไปหมด นี่เป็นเรื่องของกิเลส ถ้าเรื่องธรรมไม่สวย เป็นอย่างนั้นละ พอพูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรมหัวเราะเยาะเย้ย ฟังซินะ มันหนาขนาดไหนมนุษย์เราต่อไปนี้พูดเรื่องมรรคเรื่องผลจะไม่ได้ ตีไม้ตีเข้าวัดเข้าวา ต่อไปจะไปต้องด้อม ๆ มอง ๆ นะ ไปวัดไปวา เป็นเหมือนขโมยไปเที่ยวขโมยของเวลาเงียบ ๆ ไม่มีคนอย่างนั้น ขโมยมันชอบด้อม ๆ อันนี้เวลาคนชุมนุมหนาแน่นนี้ไปไม่ได้ไปวัด ผ่านคนเหล่านี้ไปไม่ได้นะ เहांอีกทีกเลย ต้องจาง ๆ คนแล้วค่อยด้อม ๆ ไป ไปวัดก็ต้องเป็นอย่างนั้น ไปวัดไปวาไปรักษาคุณงามความดี ต้องด้อม ๆ มอง ๆ ไป

ต่อไปนี้อำนาจของกิเลสหนาแน่นขึ้นมาก ทุกข์ขนาดไหนโลกไม่ยอมเห็น เพราะฉะนั้นมันถึงจมกันไปตลอด ๆ อย่างนี้ ใครจะพ้นจากทุกข์ได้เพราะอำนาจของกิเลสอย่าหวังเลย ตั้งกัปกัลป์ก็อยู่อย่างนี้ ถ้ามีความสนใจในอรรถในธรรม มีทาง ๆ บอกตรง ๆ เลย ศาสดาองค์เดียวนี้ปราบกิเลสให้โลกได้เห็นโทษของมัน สอนโลกมา ผู้ตามเสด็จพระองค์ทันทีคือพวกสาวกทั้งหลายเป็นอันดับหนึ่ง สงฆ์ สรรณิ คัจฉามิ นี้ตามเสด็จ

พระองค์ทันทีเดียว ๆ แล้วท่านเหล่านี้ประกาศธรรมสอนโลกเป็นแบบเดียวกันหมด เพราะมีกิเลสแบบเดียวกันหมด นั้น เห็นของเลิศเลอก็เห็นแบบเดียวกัน ก็พูดแบบเดียวกันหมด มาสอนโลก โลกมันก็แบบเดียวกันหมด มันก็ไม่ยอมฟัง เรื่องที่จะเป็นพินเป็นไฟชอบนัก ชอบหนา เรื่องที่จะเป็นน้ำดับไฟไม่สนใจปฏิบัติกัน นี่ละที่น่าทุเรศมากนะ

นับวันหนาเข้า ๆ แน่นเข้า ๆ นะ ศาสนาก้าวเข้ามาได้ ๒๕๐๐ นี้ แหมขี้ศึกของศาสนา รู้สึกว่าหนาแน่นขึ้นโดยลำดับ แม้ที่สุดพวกเดียวกันก็รบกัน พวกนักบวชหัวโล้น ๆ นี้ รบกัน ก่อเลี่ยนก่อหนามก่อพินก่อไฟเผาศาสนา เผาพวกเดียวกัน คำว่าพวกเดียวกันก็คือ หัวโล้นด้วยกัน ผ้าเหลืองสีแก่นขนุนเหมือนกัน มันก็รบกัน เหา่กัน กัดกันอีกทีก มันเข้ามาถึงศาสนาเวลานี้ แต่ก่อนศาสนาหรือวัดวาอาวาสเป็นสถานที่รักษาความร่มเย็น บำรุง อรรถบำรุงธรรมเพื่อให้ความร่มเย็น โลกเดือดร้อนเข้ามาในวัดในวา ก็เกิดความสงบร่มเย็น ไป เดียวนี้โลกเดือดร้อนเข้ามาในวัดเพิ่มไฟให้กันเข้าไปอีก มันก็มีแต่ไฟเผา อยู่ในบ้านก็ ร้อน รุ่งเข้าในวัดก็ไฟ อยู่ในบ้านก็ไฟ เผากันตลอดเวลา นี่นะ เห็นไหมกิเลสเข้าไปไหน เข้า ในวัดก็เป็นไฟ อยู่นอกวัดก็เป็นไฟ เป็นอย่างนี้นะ

ไม่มีใครปฏิบัติธรรมในวัดในวา มีแต่วิ่งตามกิเลส ก็ก่อพินก่อไฟเผากันภายในวัด เผาหัวอกพระเถรนั้นแหละอยู่ภายในวัด ไม่สนใจปฏิบัติธรรมเลย เครื่องประกาศก็คือผ้าเหลืองหัวโล้น ประกาศว่าผู้ปฏิบัติธรรมเป็นนักบวช มันบวชอะไรก็ไม่รู้ นี่พูดถึงผู้ที่ เลวมันเลวมากขนาดนั้น ผู้ที่ตีเราชมเชยมาแต่ไหนแต่ไร เราไม่เคยต้องตีท่าน กราบไหว้ บูชาท่านตลอดมา แต่ผู้ที่เลวนี้มันเป็นมหากภัยต่อชาติต่อศาสนา จนจะไม่มีที่พักที่อยู่แล้ว นะเวลานี้ เดินไปทางเป็นพินเป็นไฟทั้งนั้นแหละ เดินทางดีบทางดีที่จะเป็นน้ำดับไฟไม่ค่อย จะมีกันนะ มันร้อนไปอย่างนั้น ก้าวไปไหนก็ไปชิ บาบมีอยู่ บุญมีอยู่ สุขมีอยู่ ทุกข์มีอยู่ ก้าว ไปทางบาปก็เป็นทางของทุกข์ ก้าวไปทางบุญก็เป็นทางของความสุข มันมีอยู่ด้วยกัน ใคร ก้าวไปไหนก็ก้าวไป

นับวันมันมีดมันบอดเข้ามา ๆ สถานที่ให้ความร่มเย็นแก่โลกก็คือวัด คือพระ มันก็ กลายเป็นให้ความเดือดร้อนมารวมกันเข้าแล้ว หาที่เย็นไม่ได้นะ ถ้าตั้งหน้าปฏิบัติตาม ธรรมแล้วจะไปไหน ต้องเป็นสุข ถ้าตั้งหน้าบั้นตามกิเลสก็เป็นทุกข์ด้วยกันทั้งนั้น หา ความสุขไม่เจอ มีแต่ความทุกข์ความเดือดร้อนเท่านั้น

พวกชาวพุทธเราควรจะได้พักผ่อนหย่อนใจบ้าง เวลาค่าคืนจะหลับจะนอนให้ทำ ความสงบใจบ้าง ใจมันแสดงเปลวทั้งวันทั้งคืนจนกระทั่งหลับ มันแสดงเปลวของกิเลส ไส เชื้อไฟให้มันมันก็เผาเรื่อย ๆ กิเลสไสเข้าไปเอง กิเลสนั้นละเผาเอง ผู้รับเคราะห์รับกรรม

คือเรา เต่าไฟนั้นรับเคราะห์กรรม ฟืนไฟอะไรเข้ามาเผาในเตา เต่าเป็นผู้รับเคราะห์กรรม ความร้อนทั้งหลายอยู่ที่เต่าไฟ หัวใจเราเป็นเหมือนกับเต่าไฟ กิเลสมันหาเชื้อไฟมาแล้วไฟก็แสดงเปลวขึ้นที่มัน ร้อนที่เต่า คือร้อนที่หัวอกของเรานั้นแหละ ถ้าต่างคนต่างถอย ฟืนถอยเชื้อไฟออก ความร้อนก็ค่อยเย็นลง สุดท้ายถอยออกได้หมดแล้วก็ดับ ความทุกข์ไม่มี อย่างเต่าไฟของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ แต่ก่อนเป็นเต่าไฟ ที่นี้เป็นคลังแห่งธรรมไปแล้ว เป็นอย่างนั้น เปลี่ยนปั๊บไปได้หมดเลย

หนาเข้าทุกวันๆ นะ ให้พากันทำความสงบใจบ้าง อย่างน้อยให้ได้เวลากลางคืน พยายามดูใจที่มันก่อเหตุร้อนเป็นฟืนเป็นไฟอยู่ตลอดเวลา คือความคิดความปรุงมันจะไม่ระงับนะ เจ้าของนอนมันก็ไม่นอน มันจะคิดของมันอยู่อย่างนั้นตลอด จนกระทั่งเวลาหลับนั้นละระงับไป พักเครื่อง พอตื่นขึ้นมาก็เริ่มแล้ว ติดแล้วดับไม่ลง ติดเครื่องมันติดเอง แล้วดับก็ต้องอาศัยเวลานอนหลับ นั้นระดับเวลานั้น นอกจากนั้นหมุนตัวๆ เลย หัวใจของโลกเป็นอย่างนี้นะ หัวใจของธรรมไม่เป็นอย่างนี้ หัวใจของธรรม ใจของผู้มีธรรม เช่น ใจพระพุทธเจ้า ใจพระอรหันต์ ไม่มีไฟเข้ามาเผงเลย มีแต่ความเย็นล้วนๆ

เวลาฝึกหัดอบรมได้เต็มที่แล้ว ความสุขก็เป็นทีพอใจ ก็มีอยู่ทั้งสอง ไฟเผาโลกก็เห็นอยู่ ธรรมเผากิเลสก็เห็นอยู่ จะเอาอันไหนมาดับก็ดับได้ทั้งนั้น เพราะมีอยู่ด้วยกันทั้งสอง พระพุทธศาสนาเรานี้ร้อยทั้งร้อยเลยไม่ผิด แม้เปอร์เซ็นต์เดียวไม่ปรากฏ เท่าที่ได้ปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถ ไม่มีตรงไหนที่จะค้านพระพุทธเจ้าได้เลย มีแต่หมอบราบๆ ปฏิบัติไปตรงไหน รู้ตรงไหน เห็นผลเป็นที่พึงพอใจมากน้อยเพียงไร ก็พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้วๆ แล้วจะเอาอะไรไปค้านท่าน ไม่มีที่ค้าน

อย่างที่สอนว่า กิเลสอยู่ภายในใจ มันก่อฟืนก่อไฟภายในใจ ใครสอน หรือศาสนาใดสอน มีพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าก็เป็นพุทธศาสนาสอน สอนลงที่จุดของมัน ไฟก็อยู่ที่นั่น น้ำดับไฟคือธรรมก็อยู่ที่นั่น ผลแห่งการดับไฟเป็นความสุข ก็อยู่ที่นั่น แน่ะ ท่านสอนลงที่นี้ เวลาสิ้นกิเลสก็คือสิ้นฟืนสิ้นไฟ สิ้นที่หัวใจ ดับกันลงที่นั่น ความผาสุกร่มเย็นเป็นบรมสุขอยู่ที่นั่น ใครสอนได้อย่างนี้ไม่มี วิธีแก้ไขถอดถอนสิ่งเป็นฟืนเป็นไฟ ก็สอนไว้เรียบร้อยแล้ว นอกจากบรรดาสัตว์โลกมันประมาทหนาแน่นของมันเอง ไม่สนใจกับบรรดากับธรรม

ใครก้าวเข้าไปโรงพยาบาลกว้างแสนกว้างสำหรับรักษาคนไข้ ครั้นไปแล้วมันแหวกเข้าไปหา ห้องไอซียู ๆ เสีย ไม่ได้ไปหาห้องหมอห้องยาห้องพยาบาลนะ ไม่ไป มันโดดเข้าห้องไอซียูนั้นเสียๆ เข้าไปแล้วก็เป็นป่าช้าออกมา เข้าไปในโรงพยาบาลเขาหายกันเต็มโลก

มันไม่ยอมหาย มันเข้าไปเป็นป่าช้าออกมา เข้าไปห้องไอซียูแล้วออกมาก็เป็นศพ โรงพยาบาลหนึ่งๆ นั่นละคือป่าช้าอันใหญ่หลวงของโลก ดูให้มันชัดเจนซิ จะว่าใครเข้าไป โรงพยาบาลแล้วก็จะหายๆ ผู้หายก็หาย เพราะตั้งใจไปรักษา โรคที่ควรจะหายจากยาจาก หมอก็มี โรคที่ไม่สนใจกับยากับหมอละก็มี นี่ละโรคประเภทป่าช้า โรงพยาบาลกลายเป็นป่าช้าเพราะคนประเภทไอซียูนี้แหละเข้าไปทำลายโรงพยาบาลจนกลายเป็นป่าช้าขึ้นมา ก็คือประเภทโรคไอซียู เป็นอย่างนี้ละ

เตียงหนึ่งๆ เตียงคนไข้ในโรงพยาบาลแต่ละเตียงๆ บรรจุคนตายเท่าไร เราจะพูด แต่ว่าไปรักษาโรคแล้วหายออกมาๆ ไปรักษาโรคแล้วไปเป็นป่าช้าเป็นศพเป็นเมรุอยู่ใน โรงพยาบาลน้อยเมื่อไร เมื่อหมดสุดวิสัย ยาสุดวิสัยแล้วมันก็ตายด้วยกัน ก็เรียกเป็นป่าช้า ห้องหนึ่งๆ เตียงหนึ่งๆ บรรจุคนตายมากขนาดไหน ตายแล้วชนกันออกไปๆ ผู้ที่เข้ามา รักษาไม่หายตายไป ชนกันเข้าชนกันออก เป็นป่าช้าอยู่ในโรงพยาบาล ป่าช้ากับ โรงพยาบาลมันอยู่ด้วยกัน

นอกจากนั้นเปิดออกอีก ตายแล้วแทนที่จะไปผุดไปเกิดที่ไหนมันไม่ยอมไปนะ มันหากมีเรื่องราวที่เป็นห่วงเป็นใยอยู่ในโรงพยาบาล ตายแล้วมันไม่ไป ผู้ที่ไปรักษาโรคอยู่ใน โรงพยาบาล จิตใจมีแววบ้างพอที่จะรู้เรื่องพวกนี้ กลางค้ำกลางคืนมันมากวนนะ คนตาย แล้วนั่นละ เป็นป่าช้าไปแล้ว เขาเอาศพมันไปเผาแล้ว ตัวใจมันไม่ไป มันมาอ้อมอ้อมๆ อยู่ในโรงพยาบาล นั่งอยู่นอนอยู่มันก็มากวน จิตวิญญาณมากวน บางทีมาจับขากระดูกเอา บ้าง จับอะไรกระดูกเอาบ้างทุกอย่าง มาทำลายแบบหลายฉบับ พวกเปรตพวกผีที่ตายอยู่ในโรงพยาบาลไม่ยอมไปไหนมีเยอะอยู่ในนั้น ว่าผีหลอกๆ ผู้ที่ตายไปมาเป็นผีหลอกอยู่ในนั้น มันน้อยเมื่อไรโรงพยาบาลแต่ละโรง

นั่งภาวนาอยู่ก็เป็น นอนอยู่ก็เป็น นอนจะให้หลับมากกระดูกขาก็มี เป็นอย่างนั้น พวกเปรตพวกตายอยู่ในนั้นนะ ไม่ยอมไปไหนก็มี กรรมของมันเองนะนั่น จะไปไหนก็ไป ไม่ได้ มันหากมีกรรมประเภทหนึ่งกดถ่วงเอาไว้ให้อยู่ที่นั่น ให้ไปรบกวณคนดีทั้งหลาย คนก็ว่าผีบ้างอะไรบ้างหลอก ก็ตื่นกัน ก็พวกนั้นแหละพวกที่ตายไปแล้วมันไม่ไปไหน มันมากวน บางคนก็มาขอส่วนบุญส่วนกุศลบางราย เตือดร้อนก็ประเภทในโรงพยาบาล คนตาย แล้วเตือดร้อนมากเหมือนกันกับคนดีเรานี่ คนหนึ่งมีเรื่องหนึ่งๆ ตายไปแล้วมันไม่ไป เอาเรื่องเข้ามาฟ้องร้องคนดีที่อยู่ในโรงพยาบาลด้วยกันกำลังรักษาตัว มาฟ้องร้องกัน เคยได้ยินไหมคำพูดนี้ ไม่เคยได้ยินฟังเสียบ้างนะ

เราจะว่าตั้งแต่โรงพยาบาล เป็นที่หายจากโรคจากภัยของคนไข้อย่างเดียว
 โรงพยาบาลเป็นที่ตายก็มี เป็นที่รวมของเปรตของผีก็มีอยู่ในนั้น มันน้อยเมื่อไร ก็ใครจะ
 เลิศเลอยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก เห็นหมดศาสดาองค์เอก เอ้า ปฏิบัติธรรมตามนั้นนิสัย
 วิชาศาแต่ไหนปิดไม่อยู่เหมือนกัน ต้องรู้ต้องเห็น ใครไม่รู้ใครไม่เห็นก็ตาม แล้วไม่ยอมไม่
 เชื่อใครเห็นชัด ๆ นั้น ผู้รู้ผู้เห็นนั้นแหละเชื่อตัวเอง นี่ละเรื่องจิตวิญญาณมันตายเมื่อไร
 มันไม่ได้ตาย ตายแต่ร่าง เอาไปเผาแล้วไม่ได้เผา มันละซี ไฟเผาหัวใจไม่ได้ หัวใจนั้นนะ
 มันก็เสวยกรรมของมันไป

ก็เรื่องก็ราวไปอยู่ในโรงพยาบาล มีเรื่องมีราวเหมือนอย่างอื่น ๆ ไปก็ไป ไม่ใช่ว่า
 จะมาอยู่นั้นหมดนะ ผู้ไม่ไปก็กรรมของสัตว์ ผู้ไปก็กรรมของสัตว์ คนละประเภท ผู้ไปดีมี
 ไปชั่วมี ตคนรอกเวจีเลยก็มี ไปเป็นเปรตเป็นผีอย่างนี้ก็มีเยอะ แล้วว่าตายแล้วสูญหรือ ว่า
 บาบไม่มี บุญไม่มีอยู่หรือ ก็เห็นชัด ๆ กันอยู่อย่างนี้ อย่าให้ไปเป็นอย่างนั้นนะ สร้างให้มัน
 พอหัวใจ ดูเจ้าของให้พอ จนกระทั่งรับรองเจ้าของด้วยความมั่นคงแล้วไปไหนดีหมดไม่มี
 อะไร ไปอยู่ในโรงพยาบาลก็เป็นที่พักของพวกเปรตได้อีกถ้าคนมีบุญ คนมีใจเป็นธรรม
 หัวใจเป็นธรรม ร่างกายเจ็บไข้ได้ป่วยไปรักษา แต่ใจไม่ได้ป่วย รักแขกเปรตแขกผีได้สบาย
 เข้าใจไหม

เปรตผีมันก็เป็นแขก รับแขกได้สบาย ใครอยากไปเป็นเปรต หรือหลงตาบัวป่วย
 ไปอยู่ที่นั่นมากวน เตี้ยวศอกงัดมันตักฟากนรอกเวจินะ อย่ามากวนนะ เวลาสอนมันไม่เอา
 ตายแล้วถึงมากวนไม่เอาละ มันนำโมโห พุดไป ๆ ลูกลามไป ศาสนาของพระพุทธเจ้า
 กระจ่างขนาดนั้นนะ ไม่ได้เหมือนพวกตบอดเรานะ ตาบอดมีตั้งแต่ลบล้างไป ๆ ตาก็ไม่
 เห็นลบล้างไป ว่าบุญว่าบาปไม่ยอมเชื่อ เรื่องนรอกเวจีไม่ยอมเชื่อ ทั้ง ๆ ที่เจ้าของเป็นกอง
 รับเหมา นรอกเวจีบาปกรรมทั้งหลายเจ้าของผู้รับเหมาก็ไม่ยอมเชื่อ

วันนี้ไม่ได้พูดอะไรทองคำอะไรไม่ได้พูดแหละ ให้หามาเลยนะอย่าให้ได้พูด ให้หา
 มาเลย มอบทองคำคราวนี้ คราวกฐินผ่านไปแล้วนี้ มอบหลังกฐินนี้ ต้องให้ได้มากกว่าทุก
 ครั้งทีเดียว เพราะนี่เป็นงานกฐินช่วยชาติทั้งประเทศ เวลาผลออกมา ควรจะให้ได้มากกว่า
 ทุกครั้ง เราเคยได้ถึง ๑,๐๒๕ กิโล มอบคราวที่แล้ว ๑,๐๒๕ กิโล คราวนี้ควรจะให้ได้มาก
 ๆ เพราะเป็นคราวยิ่งใหญ่กว่าทุกคราว

ถ้าได้น้อยกว่านี้ไม่เหมาะเลยนะ คราวที่แล้วมาได้ตั้ง ๑,๐๒๕ กิโล คราวนี้ควรจะได้
 ๑,๐๐๐ อย่างน้อย ๑,๐๓๐ กิโล เป็นอย่างน้อย คราวนี้เป็นกฐินครอบทั้งประเทศเลยต้อง
 ให้ได้นะ ต่อจากนั้นไปก็ไม่ว่า เพราะมันขึ้นอยู่กับต้นเหตุคืองานใหญ่งานเล็ก การได้มาจะ

อย่างน้อยเพียงไรให้มันสมดุลกัน คราวนี้เป็นคราวกินอันยิ่งใหญ่ในชาติของเรา ควรจะได้ทองคำไม่น้อยกว่าคราวที่แล้ว คือคราวที่แล้วนั้นเป็นคราวที่ได้มากที่สุด ได้ ๑,๐๒๕ กิโล คราวนี้เป็นคราวอันยิ่งใหญ่ของคนทั้งชาติควรจะให้ได้ ๑,๐๓๐ กิโลนะ อย่างน้อย หรือ ๑ ตันกับ ๓๐ กิโล คราวนี้จะเอาใหญ่ละ พอเดือนธันวาคมเราก็ลงกรุงเทพ หมุนตัวลงกรุงเทพคราวนี้นะ หมุนทองคำมารวม นี่ก็เริ่มจะรวมทองคำ ให้กินตามทีต่าง ๆ เข้ามาก่อนเรื่อย ๆ รวมกัน ๆ แล้วก็ลงกรุงเทพ ลงกรุงเทพนี่ก็หมุนตัวแหละเรื่องทองคำ เอาให้ได้มากกว่าทุกครั้งคราวนี้ เพราะเป็นคราวอันยิ่งใหญ่ของคนทั้งชาติ ทอดมหาฐานให้ได้มากกว่าเพื่อน สมกับงานของเราเป็นงานใหญ่ของคนทั้งชาติ ผลที่ได้มาก็ควรจะเป็นอย่างนั้น

จากนั้นมาเราก็ตามแต่เหตุของมัน เหตุเบาผลก็เบา เหตุหนักผลก็หนัก แต่ยังไงก็คงไม่เท่าคราวนี้แหละ เหตุหนักนะ เพราะฉะนั้นผลจึงให้ได้หนักตามนี้ จากนั้นก็เป็นไปตามเหตุ เหตุเบา มันก็เบาไปจนกระทั่งจบ ๑๐ ตัน น้ำหนัก ๑๐ ตันทองคำ และดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ที่นี้เราจะประกาศเองเรื่องการหยุดการเสาะแสวงหาสมบัติต่างๆ เข้าสู่หัวใจของชาติคือคลังหลวงของเรา ถ้ายุติเมื่อไรแล้วหัวหน้าจะประกาศเองให้พี่น้องทั้งหลายทราบเวลานี้ยังประกาศไม่ได้ ประกาศได้แต่เราหมดกำลังแล้ว จะไม่เที่ยวชอกซอนในที่นั้นๆ เหมือนอย่างแต่ก่อนแล้ว จะเป็นไปตามอริยาศัย การเทศน์ก็แล้วแต่สมควรจะเทศน์ยังไง ไปนั้นมานี้ก็เหมือนกัน ที่จะให้ไปตามโครงการเหมือนอย่างแต่ก่อนไม่ไป ไปตามอริยาศัย เห็นเหตุผลควรยังไงไม่ควรยังไง นั้นจะไปตามนั้น ควรเทศน์ก็ไปเทศน์ ไม่ควรก็ไม่ไป ส่วนบัญชีเราจะเปิดเอาไว้เลยตามที่เราเคยเปิดมาแล้ว เดียวนี้เปิดมาแล้วตั้งแต่เริ่มช่วยชาติ บัญชี ดอลลาร์ เงินสด ทองคำ เปิดไว้อย่างนั้น ใครจะบริจาคโอนเงินในบัญชีใดก็ได้โอนได้ตามปรกติเรื่อยไปเลย

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th